

▪ Duminică 3 August

- 09-10 Rugăciune
- 10-10:45 Studiu biblic
- 10:45-12 Serviciu divin
- 18-20 Serviciu divin

▪ Joi 7 August

- 18-19 Rugaciune cu fratii

▪ Vineri 8 August

- 18-19 Rugăciune cu surorile
- 19-21 Serviciu divin

VREMEA SCRIPTURII!

03 August	Judecători 17	Faptele Apostolilor 21	Ieremia 30-31	Marcu 16
04 August	Judecători 18	Faptele Apostolilor 22	Ieremia 32	Luca 1
05 August	Judecători 19	Faptele Apostolilor 23	Ieremia 33	Luca 2
06 August	Judecători 20	Faptele Apostolilor 24	Ieremia 34	Luca 3
07 August	Judecători 21	Faptele Apostolilor 25	Ieremia 35	Luca 4
08 August	Rut 1	Faptele Apostolilor 26	Ieremia 36	Luca 5
09 August	Rut 2	Faptele Apostolilor 27	Ieremia 37	Luca 6

Domnul îmi ascultă cererile și Domnul îmi primește rugăciunea! Psalmii 6:9

Fărcut Mario – 29.07
 Cocîrteu Sara – 31.07
 Bulz Alexandra – 01.08
 Velici Naomi – 09.08
 Hortopanu Cristian – 01.08
 Pușcași Ioan – 01.08
 Voichescu Aurica – 01.08
 Boșcăi Beniamin – 03.08
 Novak Maria – 03.08
 Lazăr Aurica – 04.08
 Manciu Lidia – 04.08
 Neșiu Brighita – 04.08
 Stănilă Denis – 04.08

Baciu Maria – 05.08
 Mihai Mircea – 05.08
 Ardelean Letiția – 06.08
 Cristea Florin – 06.08
 Cuibus Ionel – 06.08
 Lupașcu Nicoleta – 06.08
 Neiconi Anca – 06.08
 Chisăliță Ana – 08.08
 Murgu Adrian – 08.08
 Cionca Eugenia – 09.08
 Mihăescu Lucia – 09.08
 Turcin Adrian – 09.08

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Stefan

Gina Pop

Ana Cadar

Fibia Vidican

Mariana Huluban

Ana-Maria Iacob

Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.

Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
 Pastori: Ioan Cocîrteu,
 Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
 tel-fax: 0256 436 362
 office@biserica2.ro
 www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas 21 de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Rugăciunea și o altfel de credință mare

3 August

NR.
175

Diferența dintre o rugăciune ascultată imediat și una neascultată o face Cuvântul Lui. Când Dumnezeu se pronunță asupra unui lucru, nimeni nu-i poate sta împotriva. Ce spune va face. Diavolul în schimb ne oferă lucruri trecătoare pentru că el însuși este trecător. Caută să ne distrajă atenția de la cer ca să-l votăm pe el.

Tot ce are mai bun diavolul să ne ofere este un gunoi; prin comparație, tot ce-ar avea Dumnezeu mai rău pentru noi, este o comoară de neprețuit. "Doamne... zi numai un cuvânt și robul meu va fi tămaďuit"; aşa a spus sutașul. O credință mare are nevoie de un singur cuvânt din partea Domnului.

Pescuiau și n-au prins nimic. S-au străduit, n-au mâncat, n-au dormit. Vine Hristos și le spune să arunce mreaja în partea dreaptă a corabiei. Unul din ucenici spune "la cuvântul Tău, voi arunca mreaja." A fost o minune; cineva spunea că Hristos a trimis toți peștii din mare în plasa aceea. Cred că au fost îndeajuns ca oamenii să observe ce poate face un cuvânt spus de Hristos.

Ai putea fi chiar ucenicul care răspunde afirmativ cuvântului rostit de Dumnezeu. Cuvântul Lui e diferența dintre viață și moarte, boală și sănătate, slăbiciune și putere. La început a fost Cuvântul. O viață nouă începe tot prin Cuvânt. Ce spune Hristos cântărește veșnic. Răspunde-i azi. Dacă ucenicii se gândeau ce să facă, rămâneau flămânzi în dimineața aceea.

Roagă-te, caută fața Lui și crede-L pe Dumnezeu pe Cuvânt!

Alexandru Fintoiu

RUGĂCIUNEA UNEI FETIȚE...

Helen Roseveare, doctor și misionar englez în Zair, a povestit ce i s-a întâmplat în Africa. A spus această întâmplare în mărturia ei de miercuri seara, la Biserica Baptista Thomas Road. Miercuri seara următoare, Jerry Falwell, înăbușindu-și cu greu tulburarea, a spus: "Aproape că mă simt vinovat să stau la acest amvon după cea care a vorbit aici săptămâna trecută."

Într-o noapte am lucrat din greu ca să asist o mamă la naștere, dar în ciuda tuturor strădaniilor noastre, ea a murit lăsând în urmă un bebeluș mititel, născut prematur, și o fetiță de doi ani, plângând. A fost dificil să păstrăm bebelușul în viață, deoarece nu aveam incubator (nu era electricitate pentru alimentarea unui incubator) și nimic care să faciliteze metodele necesare și speciale de hrănire.

Cu toate că ne aflăm la ecuator, nopțile erau deseori friguroase. Una din moaștele studente a mers după cutia pe care o aveam pentru asemenea copii și după scutecul de bumbac în care bebelușul avea să fie înfășurat. Alta a mers să pună lemne pe foc și să umple o sticlă cu apă fierbinte. Puțin mai târziu, a venit înapoi supărată și mi-a spus că, în timp ce umplea sticla, aceasta s-a crăpat. Cauciucul se distrugе ușor în climatul tropical.

"Să era ultima noastră sticlă pentru apă fierbinte!" exclamă ea. "Bine", i-am spus "pune copilul lângă foc cât se poate de aproape ca să fie în siguranță și tu culcă-te între bebeluș și ușă ca să-l aperi de curent. Misiunea ta e să ţii copilul cald."

Următoarea zi, pe la prânz, aşa cum făceam în majoritatea zilelor, am mers să mă rog cu fiecare dintre copiii orfani care voiau să mă însoțească. Le-am dat celor mici diferite sugestii pentru motive de rugăciune și le-am spus și despre bebeluș. Le-am explicitat problema noastră, aceea de a ține copilul tot timpul destul de cald, menționând și despre sticla pentru apă fierbinte. Bebelușul putea muri imediat dacă făcea friguri. Le-am spus și despre sora lui de doi ani, care plânge pentru că mama ei a murit. O fetiță de zece ani, Ruth, s-a rugat cu obișnuită sinceritate concisă a copiilor noștri africani. "Doamne, te rog", s-a rugat ea "trimite-ne o sticlă. Nu mâine, că n-ar mai fi de nici un folos pentru că mâine copilul va fi mort, ci trimite-o, te rugă, în după-amiaza asta." În timp ce mă sufocam în mine din pricina îndrăznelii rugăciunii, ea a adăugat în încheiere: "Să dacă tot te ocupi de asta, n-ai vrea să trimit și o păpușică pentru fetiță, astfel încât să știe că Tu te gândești la ea?"

Așa cum se întâmplă deseori la rugăciunile copiilor, eram pusă într-o situație dificilă. Puteam să spun din toata inima: "Amin"? Pur și simplu nu credeam că Dumnezeu ar putea face asta. O, da, știam că El poate face orice. Așa spune Biblia. Dar sunt limite, nu-i aşa? Singurul mod prin care Dumnezeu putea răspunde acestei rugăciuni aparte era primirea unui pachet de acasă. Eram în Africa de mai mult de patru ani și niciodată nu primisem nici măcar un pachet de acasă; și chiar dacă cineva mi-ar fi trimis un pachet, cine ar fi pus în el o sticlă pentru apă fierbinte? Eram doar la ecuator!

La jumătatea după-amiezii, în timp ce predam la școala de asistente, am primit un mesaj că era o mașină la ușa din față a casei mele. Când am ajuns acasă, mașina plecase, dar acolo, pe verandă, era un pachet mare, de mai multe kilograme. Am simțit cum mi se adunau lacrimi în ochi. N-am putut să deschid singură pachetul, aşa că am trimis după copiii orfani. Împreună am scos șnurul, desfăcând cu grijă fiecare nod. Am împăturit hârtia, având grijă ca să nu o rupem degeaba. Curiozitatea și emoția creșteau. Treizeci sau patruzeci de ochi priveau cu cea mai mare atenție cutia cea mare de carton. Întâi am scos pulovere împletite, frumos colorate. Ochii le străluceau când le-am împărțit. Apoi am găsit bandaje tricotate pentru pacienții leprozeriei și copiii păreau puțin plăcăti.

A urmat o cutie de stafide - aveam să facem umplem un cupitor cu minunate chifile pentru week-end. Când am controlat din nou cu mâna în cutie, am simțit... ar fi putut fi? Am apucat și am scos din cutie "da, o sticlă de cauciuc pentru apă fierbinte, nou-nouă!" am strigat. Nu-i cerusem lui Dumnezeu să-o trimită; de fapt nici n-am crezut că el va trimite așa ceva.

Ruth era în primul rând de copii. S-a repezit în față, strigând: "Dacă Dumnezeu a trimis sticla, sigur este și păpușă!" Scotocind prin cutie, ea scoase o păpușă mică, îmbrăcată minunat. Ochii îi străluciră! Nu se îndoise deloc. Uitându-se la mine, întrebă: "Aș putea merge cu tine, mami, să dau păpușica acelei fetițe ca să știe că Isus cu adevărat o iubește?" Acel pachet călătorise timp de cinci luni. Fusese trimis de fostul meu instructor de la Școala Duminicală, al cărei lider a auzit și a ascultat îndemnul lui Dumnezeu de a trimite o sticlă pentru apă fierbinte chiar la ecuator. și o fetiță pusese înăuntru o păpușă pentru un copil african - cu cinci luni înainte - ca răspuns la rugăciunea plină de credință a uneia de zece ani care a spus "în după amiaza asta". "Înainte ca să mă chemă, le voi răspunde!" Isaia 65:24

*****

Se duc oamenii de bine

"Si El mi-a zis: 'Harul Meu îți este de ajuns'." (2 Cor. 12,9)

Mă aflam împreună cu Tim ca studenți misionari în Mayaguez, Puerto Rico. La ora 11:30 noaptea, a sunat telefonul. Nu am răspuns. Nu ne sună nimănă așa de târziu! A răspuns dr. Luthas și mi-a spus: „Dick, este pentru tine.” Am recunoscut vocea lui Walt Blehm, un bun prieten de familie: „Am vești proaste. Mama ta a murit într-un accident de mașină, iar tatăl tău este internat într-o stare gravă la un spital din California. Vino acasă repede.” Eram şocat! Nu am putut dormi în noaptea aceea. M-am gândit la părinții mei. Cu cât mă gândeam mai mult, cu atât eram mai furios. De ce mi-i lua Dumnezeu pe cei pe care îi iubeam cel mai mult?

A doua zi de dimineață, eram confuz și încordat. Dr. Luthas și soția lui mi-au împrumutat bani ca să-mi cumpăr un bilet de avion pentru San Juan, iar pentru avionul spre San Francisco i-am dat unui agent un cec. Mi-a spus că îl păstrează trei zile, până când aveam să îi dau banii necesari. Priveam pierdut prin hubloul avionului, fără să văd America. Am scos din geantă o mică Biblie parafratată de Kenneth Taylor, The Living Prophecies. Citeam la întâmplare. Apoi am dat peste două versete care mi-au ajuns la inima: „Pier cei neprihăniți; mor cei evlavioși înainte de vreme, și parcă nimănuim nu-i pasă și nu se întreabă de ce. Parcă nimeni nu înțelege că Dumnezeu îi protejează de vremurile rele ce vor veni. Pentru că cei neprihăniți care mor se odihnesc în pace” (Isaia 57,1.2). Le-am subliniat.

„Te simți bine?” mă întrebă o stewardesă aplecându-se spre mine. Am bolborosit ceva nedeslușit, iar ea s-a așezat pe scaunul de alături. I-am spus plângând ce mi se întâmplase. „Ce citești?” mă întrebă luând Biblia în mâna. Apoi citi versetele pe care le subliniasem și arăta spre propoziția „Dumnezeu îi protejează de vremurile rele ce vor veni.”

„Nu o cunosc pe mama ta”, spuse ea, „dar Il cunosc pe Dumnezeu și știu că e vrednic de încredere. Mama ta se odihnește în pace – acolo unde Dumnezeu o adăpostește de încercările grele din viitor. Ar trebui să te bucuri.” M-a strâns de mâna și a plecat să-și facă datoria. Tata a fost operat și s-a recuperat bine. Încă mai predică și îi încurajează pe alții.

Îți mulțumim, Doamne, că ne protejezi cu harul Tău și când suntem în viață, și când murim!

Dick Duerksen